

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15707/2022
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Миљана Станојевић и Златибор Војислављевић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Игор Соколовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1379/21 од 04.05.2022. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1379/21 од 04.05.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1379/21 од 04.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 536/20 од 07.04.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга исплати 80 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са каматом по стопи Централне европске банке за евро обрачунате на исти начин почев од 01.07.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 35.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1379/21 од 04.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 32.300,00 динара са законском затезном каматом на износ од 28.500,00 динара почев од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучио као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени да му исплати купопродајну цену за мобилни телефон са каматом, па имајући у виду да је побијаном одлуком одлучено о тужиочевом захтеву уз примену одредаба Закона о облигационим односима, да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, то по оцени Врховног суда, у овој правној ствари нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 14.09.2020. године, а вредност предмета спора је 9.440,00 динара.

Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, с обзиром да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, са којих разлога ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**